

СТАНОВИЩЕ

от проф. д. н. Лаура Иванова Димитрова,
член на научно жури по процедура за защита на дисертация за
придобиване на ОНС „Доктор“
Професионално направление 1. 3 Педагогика на обучението по (методика
на обучението по изобразително изкуство)

СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ „СВ. КЛ. ОХРИДСКИ“
ФАКУЛТЕТ ПО НАУКИ ЗА ОБРАЗОВАНИЕТО И ИЗКУСТВОТА
КАТЕДРА „ВИЗУАЛНИ ИЗКУСТВА“

Тема на дисертационния труд:
**Медии и платформи за виртуална и добавена реалност в
обучението по изобразително изкуство**

Автор: Марина Маргаритова Стоянова
Научен ръководител: проф. д.н. Лаура Димитрова

Дисертационният труд е структуриран в три тематично обособени глави, увод и заключение. Общият обем е 207 страници, от които 176 страници са текст-изложение; в 31 страници са включени приложения, отделени в самостоятелно книжно тяло. Приложенията съдържат фигури, 3 въпросника, 1 протокол от наблюдение, 1 слайд на мултимедийна презентация, серия от 360-градусови видеа, изработени за целите на експеримента, 3 списъка с видеоматериали, 10 фотоса от работния процес, 13 скици, работни проекти и 13 диаграми. Номерата на включените в автореферата таблици, диаграми и схеми, съвпадат с тези в дисертационния

труд. Накрая е приложен списък на използваните източници на латиница и кирилица и на използваните интернет източници.

В дисертационния труд са засегнати актуални проблеми, свързани с все по-осезаемото присъствие на технологиите в образованието и обучението по изобразително изкуство.

Докторантката поставя акцент на „динамичните промени в поведението на съвременния човек при търсене и предоставяне на информация“, на „работните навици“, които създава, както и на „нуждата от нови и разнообразни културни продукти“, като отчита, че всичко това „води до все по-честата употреба на дигитални технологии“. Специално внимание е отделено на „употребата на новите медии и платформи за виртуална и добавена реалност“ и „приложението им в образователни програми, тясно свързани с визуалните изкуства“.

Основната цел на дисертацията е насочена към откриването на степента на функционалност на инструментите за виртуална и добавена реалност в сфера на образованието и по-конкретно – в процеса на обучение по изобразително изкуство.

Точно и категорично са формулирани основният изследователски проблем, обектът и предметът на изследване. Представена е хипотезата на дисертационния труд. Очертани са основните цели и задачи.

Използваните изследователски методи са в съответствие с характера на дисертацията.

В първа глава „МЯСТОТО НА ТЕХНОЛОГИИТЕ В СЪВРЕМЕННОТО ИЗКУСТВО ОТ ВИДЕОТО ДО ВИРТУАЛНАТА И ДОБАВЕНАТА РЕАЛНОСТ“ се представя въвеждането и употребата на видеото и видеоарта в исторически контекст, прави се съпоставка с експерименталното кино и новите медии в изкуството, както и преглед на развитието на платформите за виртуална и добавена реалност.

Във втора глава „АКТУАЛНИ ПОДХОДИ В СФЕРАТА НА НЕФОРМАЛНОТО ОБРАЗОВАНИЕ“ е направен преглед на неформалното образование и връзката му с обучението по изобразително изкуство.

В трета глава „РЕАЛИЗАЦИЯ НА ЕКСПЕРИМЕНТАЛНИЯ МОДЕЛ. АНАЛИЗ НА КАЧЕСТВЕНИ ДАННИ, ПОЛУЧЕНИ В ХОДА НА ИЗСЛЕДВАНЕТО“ е представен учебния модел, създаден и апробиран от докторантката. Направен е анализ на резултатите.

Докторантката достига до извод, че експериментът дава положителни резултати и води до повишаване на теоретичната подготовка, знанията и уменията на участниците, което е доказателство за ефективността на приложения от нея методически модел на уъркшоп.

В заключението са отчетени постигнатите научно-теоретични и практико-приложни резултати, които безспорно показват, че „въвеждането на нови технологии за представяне на визуално съдържание като част от учебно-творческата дейност“ има редица положителни страни като – повишаване на теоретичните знания и мотивацията на обучаемите, улесняване процеса на запомняне, формиране на умения за анализ.

Подкрепям напълно посочените от докторантката приноси, като искам да акцентирам на факта, че те са с подчертано практико-приложен характер.

Смятам, че авторефератът отразява точно съдържанието на дисертацията.

Дисертационният труд засяга значими и изключително актуални проблеми, свързани с настоящата ситуация, в която „неформалните“ методи на дистанционното виртуално обучение се превърнаха в необходимост.

Използваните литературни източници са цитирани коректно.

Докторантката има две научни публикации в специализирани научни издания и една дадена за печат статия, чието публикуване предстои – и трите статии са свързани с темата на дисертационния труд.

Изследването би могло да послужи като основа при бъдещи теоретични и практически проучвания в същата област или в други сродни области.

Оценката ми за дисертацията и автореферата е положителна.

Убедено предлагам на Марина Маргаритова Стоянова да бъде присъдена ОНС „доктор“ в Област на висше образование 1. Педагогически науки, Професионално направление 1.3. Педагогика на обучението по...(методика на обучението по изобразително изкуство).

10. 02. 2021 г.

Проф. д. н. Лаура Димитрова